

ଅମଳ

ଖରିଫ୍ ଋତୁରେ ବିଭିନ୍ନ କିସମ ଅନୁସାରେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୮ ରୁ ୧୦ କିଣ୍ଟାଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଥାଏ । ରବି ଋତୁରେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୮ ରୁ ୧୨ କିଣ୍ଟାଲ୍ ଏବଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁରେ ୧୨ ରୁ ୧୪ କିଣ୍ଟାଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହିସବୁ ଦିଗ ଉପରେ ଧ୍ୟାନଦେଇ ଭାବେ ଆପଣମାନେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିରେ ବିରି ଫସଲର ଚାଷ କରି ଭଲ ଅମଳ ପାଇପାରିବା ସହିତ ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବେ । ଏହି ଚାଷ ମାଟିର ଉର୍ବରତା ବଜାୟ ରଖିବା ସହିତ ମାଟିକୁ ପ୍ରତି ହେକ୍ଟର ପିଛା ୩୦ ରୁ ୪୦ କି.ଗ୍ରା. ଯବକ୍ଷାରଜାନ ଏବଂ ଏକ ବଡ଼ ପରିମାଣରେ ଜୈବ ପଦାର୍ଥ ଯୋଗାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଧାନ ସହିତ, ଡାଲିଜାତୀୟ ଫସଲ ବିଶେଷ କରି ବିରି ଚାଷ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସାମିଲ କରି, ଏଥିରୁ ମିଳୁଥିବା ବହୁବିଧ ଉପକାର ଲାଭ କରିପାରିବା ।

**ଧାନ ଭିତ୍ତିକ ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ
ଉନ୍ନତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିରି ଚାଷ**

ଜାତୀୟ ଧାନ ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନ ବୈଷୟିକ ଇସ୍ତାହାର - ୧୧୭

©ସମସ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ସଂରକ୍ଷିତ - ଜାତୀୟ ଧାନ ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଭିସେୟର-୨୦୧୫

ସମ୍ପାଦନା ଏବଂ ପୃଷ୍ଠା ବିନ୍ୟାସ : ଡଃ. ଏନ.ସି. ରଥ, ଡଃ. ବି.ଏନ. ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ଏବଂ ସଂଧ୍ୟା ରାଣି ଦଲାଇ

ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତର: ଶ୍ରୀମତି ସୁଜାତା ସେଠୀ

ଫଟୋ: ପ୍ରକାଶ କର ଏବଂ ବି. ବେହେରା

ପ୍ରକାଶକ: ଜାତୀୟ ଧାନ ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନ, କଟକ, ଓଡ଼ିଶା - ୭୫୩ ୦୦୬

ମୁଦ୍ରଣ : ପ୍ରିଣ୍ଟିଭେକ ଅପ୍ରେସ, ଭୁବନେଶ୍ୱର.

**ଧାନ ଭିତ୍ତିକ ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ
ଉନ୍ନତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିରି ଚାଷ**

ଶିବ ମଙ୍ଗଲ୍ ପ୍ରସାଦ, ସୁଜାତା ସେଠୀ, ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ, ଶରତ କୁମାର ପ୍ରଧାନ
ଦିଲ୍ଲିପ ରଞ୍ଜନ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ମନୀଷ ଚୌରାସିଆ, ତୁଷାର ରଞ୍ଜନ ସାହୁ ଏବଂ ରଞ୍ଜନ କୁମାର ମହନ୍ତ

ଶସ୍ୟ ଜାତୀୟ ଫସଲ ମଧ୍ୟରେ ଧାନ ଫସଲର ଗୋଟିଏ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ରହିଛି ଓ ବିଶ୍ୱରେ ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଥମରେ ଅଛି । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଉତ୍ପାଦନ ହେଉଥିବା ଚାଉଳର ୩୦ ପ୍ରତିଶତ ଏସିଆ ମହାଦେଶରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥାଏ । ଭାରତରେ ଧାନଚାଷ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଜଳବାୟୁ ଓ ପରିବେଶରେ କରାଯାଏ । ଧାନଚାଷ ପାଇଁ ପାଣିର ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥେଷ୍ଟ ରହିଛି । ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ଜମିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଷ କରିବା, ଅଧିକ ଖତସାର ପ୍ରୟୋଗ ଓ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଦରକାର ହୁଏ । ଧାନ ଫସଲ ମାଟିରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମୁଖ୍ୟ ତଥା ଜୈବ ଅଣୁସାର ପଦାର୍ଥ ଶୋଷଣ କରିଥାଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ମାଟିର ଉର୍ବରତା ମଧ୍ୟ ବଢ଼େ ନାହିଁ । ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସାରଣୀରେ ଡାଲି ଜାତୀୟ ଫସଲର ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ରହିଛି । ଡାଲି ଜାତୀୟ ଫସଲ ପୃଷ୍ଠସାରର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ସ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏହାର ଚାଷ ମାଟି ପାଇଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହୋଇଥାଏ । ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚ, ଅଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ଖତ ସାର ଓ ପାଣିରେ ଏହା ଚାଷ କରାଯାଇ ପାରେ ଏବଂ ତା' ଦ୍ୱାରା ମାଟିର ଉର୍ବରତା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ । ଧାନ ଫସଲ ଚାଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରବି, ଖରିଫ୍ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଭଲଭାବରେ ବିରିଚାଷ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଯେଉଁ ଜମିରେ ବର୍ଷା ଜଳକୁ ଆଧାର କରି ଧାନଚାଷ କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ଫସଲ ଅମଳର ପରେ ପରେ ରବି ଋତୁରେ ବିରି ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ । ଯଦି ରବି ଋତୁରେ ସେ ଜମିରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଫସଲ ଲଗାଯାଉଛି ତା' ହେଲେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଅଳ୍ପ ଜଳସେଚନ କରି ଏହି ଚାଷ କରାଯାଇ ପାରେ । ଡ଼ିପ ଜମିମାନଙ୍କରେ ଖରିଫ୍ ଋତୁରେ ବିରିକୁ ଧାନ ସହିତ କିମ୍ବା ଅଲଗା ମଧ୍ୟ ଚାଷ କରାଯାଇ ପାରେ । ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୨ ରୁ ୩ ଟି ଫସଲ ସହ ସଫଳ ଭାବରେ ବିରିଚାଷ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଫସଲ ଧାନ ବିଷୟରେ କେତୋଟି ଦିଗକୁ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶାରଦ ଧାନ ଚାଷ

ସାଧାରଣତଃ ଜିପ, ମଧ୍ୟମ ଓ ମଧ୍ୟମ ଖାଲୁଆ ଜମିରେ ଧାନ ପରେ ବିରି ସଫଳ ଭାବରେ କରାଯାଇ ପାରେ। ଜିପ ଜମିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଫସଲ ପାଇଁ ହାଲୁକା ଜଳସେଚନର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟମ ଓ ମଧ୍ୟମ ଖାଲୁଆ ଜମିରେ ବିନା ଜଳସେଚନ ରେ ମଧ୍ୟ ସହଜ କିସମ ବିରି ଚାଷ କରାଯାଇ ପାରେ।

ଧାନ ବିହନ ନିର୍ବାଚନ ସଫଳ ଭାବରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ଦୁଇଟି ଫସଲର ଚାଷ ପାଇଁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଧାନ ବିହନ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ।

ଜିପ ଜମି

ହୀରା, ବନ୍ଦନା, ଅଞ୍ଜଳୀ, ସହଭାଗୀ ଧାନ ଓ ବୀରେନ୍ଦ୍ର। ଏଗୁଡ଼ିକ ୯୦-୧୦୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପାଟିଆଏ ତଥା ଭଲ ପରିସ୍ଥିତିରେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୩.୦ ରୁ ୪.୫ ଟନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳ ଦେଇଥାଏ।

ବର୍ଷାଶିତ ମଧ୍ୟମ ଜମି

ଅନୁଦା, ସି.ଆର୍ ଧାନ-୪୦ (କାମେଶ), ସି.ଆର୍ ଧାନ-୧୦୦ (ସତ୍ୟଭାମା), ଖଣ୍ଡଗିରୀ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଏମ୍.ଟି.ୟୁ-୧୦୧୦ ଇତ୍ୟାଦି କିସମ କମ୍ ଦିନ ଯଥା ୧୦୦ ରୁ ୧୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଖୁବ୍ ଭଲ ଅମଳ ଦେଇଥାଏ (ହେକ୍ଟର ପିଛା ୩.୫ ଟନ୍ ରୁ ୪.୫ ଟନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ)।

ମଧ୍ୟମ ଜଳସେଚିତ ଜମି

ଧାନ କିସମ ଯଥା, ସି. ଆର୍ ଧାନ-୩୦୫, ସି. ଆର୍ ଧାନ-୩୦୪, ସି. ଆର୍ ଧାନ-୩୦୩, ସି. ଆର୍ ଧାନ-୩୦୦, ଉନ୍ନତ ଲଲାଟ, ଉନ୍ନତ ତପସିନୀ, ଫାଲଗୁନୀ, ସତ୍ୟକ୍ରୀଷ୍ଣ, ଶତାଦୀ, କ୍ଷିତିଶ୍ ନବୀନ, ଆଇ.ଆର୍-୨୪, ବିଜେଡା, ସୁରେନ୍ଦ୍ର, ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ଗଜପତି ୧୨୦ ରୁ ୧୪୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପାକଳ ହୋଇଥାଏ। ଏହା ଯେଉଁ ଜମି ଗୁଡ଼ିକରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଣି ରହେ, ସେହିପରି ଜମିରେ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ହେକ୍ଟର ପ୍ରତି ୪-୬ ଟନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳ ଦେଇଥାଏ।

ଅଳ୍ପ ଖାଲ ଜମି

ଯେଉଁ ଜମି ଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଣି ଜମି ରହୁଥାଏ ସେ ଜମି ଗୁଡ଼ିକରେ ଧାନ କିସମ ଯଥା, ରୀତା, ସର୍ଷ, ସର୍ଷ ସର୍-୧, ବର୍ଷାଧାନ, ଗାୟତ୍ରୀ ସାବିତ୍ରୀ, ପୂଜା, ଶାରଳା ଓ ଦୁର୍ଗା ଇତ୍ୟାଦି ସଫଳ ଭାବରେ କରାଯାଇପାରେ ଓ ଏଥିରୁ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୪-୬ ଟନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳ ହୁଏ।

ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବର୍ଷାଶିତ ଜମିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଫସଲ ନେବାକୁ ହେଲେ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ କିସମ ଧାନ ବ୍ୟବହାର ନକରିବା ଭଲ। ବିଳମ୍ବ କିସମ ଗୁଡ଼ିକରେ ଫସଲ ପାଟିବା ପରେ ଜମିର ବତର କମିଯିବାର ଭୟ ଥିବାରୁ, ତାପରେ ହେଉଥିବା ତାଳି ଜାତୀୟ ଫସଲ କୁ କମ୍ ପରିମାଣର ଆର୍ଦ୍ରତା ମିଳିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ। ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଫସଲ ହିସାବରେ ଏବଂ ତାଳି ଜାତୀୟ ଫସଲ ହିସାବରେ ଆମେ ବିରି ଚାଷ କରି ଅଧିକ ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବା।

ରୋଗ

୧. ପତ୍ରହୀନ ରୋଗ

ଏହି ରୋଗର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ପତ୍ର ଉପରେ କାର୍ବେଣ୍ଡାଜିମ୍ ଏକ ଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରତି ଲିଟର ବା ମେକୋନେବ୍ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୨ ଗ୍ରାମ୍ ହିସାବରେ ମିଶାଇ ସିଞ୍ଚନ କରିବା ଉଚିତ୍।

୨. ପାଁରଶିଆ (ପୋଡ଼ତରି ମିଲ୍‌ହୁଏ) ରୋଗ

ଏହି ରୋଗରେ ପତ୍ର ଓ କାଣ୍ଡ ଉପରେ ଧଳା ଧଳା ପାଉଁଶ ପରି ଗୁଣ୍ଡ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଓ ପତ୍ର ସବୁ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିଥାଏ। ଏହି ରୋଗ ଦମନ ପାଇଁ ୧ ମି.ଲି. କେରାଥେନ୍ ବା ବାଭିକ୍ସିନ୍ ଲିଟର ପ୍ରତି ୧ ଗ୍ରାମ୍ ହିସାବରେ ଗୋଳାଇ ସିଞ୍ଚନ କରିବା ଉଚିତ୍।

୩. ସାହେବୀ ରୋଗ

ଏହି ରୋଗରେ ପ୍ରଥମେ ପତ୍ରର ଶିରା ସବୁ ହଳଦିଆ ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ପରେ ପରେ ସବୁ କଅଁଳୁ ଥିବା ନୂଆପତ୍ର ହଳଦିଆ ପଡ଼ିଯାଇଥାଏ। ଏହାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଧଳାମାଛିର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ରୋଗ ଏହାଦ୍ୱାରା ହିଁ ବ୍ୟାପିଥାଏ। ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ଗଛରେ ଏହି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଦିଏ, ସେତେବେଳେ ସେଇ ଗଛକୁ ଉପାଡ଼ି ନଷ୍ଟ କରିଦେବା ଉଚିତ୍। ଧଳା ମାଛିର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୨ ମି.ଲି.୧୫ ହିସାବରେ ଅକ୍ସିଡେମେଟନ ମିଥାଇଲ ମିଶାଇ ଫସଲରେ ସିଞ୍ଚନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ହେଉଥାଏ, ସେଠାରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ଥିବା କିସମ ଯଥା ଶାରଳା ଓ ଉଜାଲା ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟବହାର କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ।

୪. ପତ୍ରମୋଡ଼ା ରୋଗ

ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହି ରୋଗରେ ନୂଆ କରି କଅଁଳୁଥିବା ପତ୍ରର ଧାରେ ଧାରେ ହଳଦିଆ ଦାଗ ହୋଇ ପତ୍ର ମଲାପରି ଦେଖାଯାଏ ଓ ପରେ ଏହା ଝଡ଼ି ପଡ଼ିଥାଏ। ପତ୍ର ବିନା ଗଛ ଆଉ ବଢ଼ି ନପାରି ଶେଷରେ ମରିଯାଏ। ଏଥିପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ଓ ନିରୋଗ ବିହନ ବାଛିବା ଉଚିତ୍ ଓ ବିହନ ବିଶୋଧନ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ। ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ କିସମ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରସାଦ, ପି.ୟୁ-୩୦ ଓ ପି.ୟୁ-୧୯ ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ।

ଗଣାଭାଇ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ସାବଧାନତା

୧. ସବୁ ସମୟରେ ପ୍ରମାଣିତ ବିହନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ।
୨. ଦୁର୍ଗିବା ପୂର୍ବରୁ ବିହନ ଉପଚାର କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ।
୩. ଜମିରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଚାଷ ଅବଶ୍ୟ କରନ୍ତୁ।
୪. ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ସମୟରେ ଅନାବନା ଘାସ ଏବଂ ଫସଲର ଅବଶିଷ୍ଟା ଶୁଣ୍ଠି ନଷ୍ଟ କରିଦିଅନ୍ତୁ ବା ଯୋଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ।
୫. ଔଷଧ ଇତ୍ୟାଦି ସିଞ୍ଚନ ସକଳେ କିମ୍ବା ଉପରବେଳା ହିଁ କରନ୍ତୁ।
୬. ସିଞ୍ଚନ ପାଇଁ ପ୍ରତି ହେକ୍ଟର ପିଛା ୫୦୦ ଲିଟର ହିସାବରେ ପାଣି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ।

ଫସଲ କଟା

ପ୍ରାୟ ୭୫ ପ୍ରତିଶତ ଫଳ ପାକଳ ହୋଇ କଳା ପଡ଼ି ଗଲା ପରେ ଫସଲ କାଟିଦେବା ଉଚିତ୍ ନହେଲେ ଫଳଗୁଡ଼ିକ ପାଟି ଯାଇ ମଞ୍ଜିରୁ ଝଡ଼ିଯିବ। କଟା ଫସଲକୁ ୨ ରୁ ୩ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖରାରେ ଶୁଖାଇ ଭଲଭାବରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରି ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ। ବିହନ ହିସାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଥିଲେ ମଞ୍ଜିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଖରାରେ ଶୁଖାଇକରି ରଖାଯାଏ। ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁରେ ହେଉଥିବା ଫସଲରେ ବିରିର ଛୁଇଁକୁ ତୋଳି ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଷ୍ଟିକର ଗୋଖାଦ୍ୟ ହିସାବରେ କିମ୍ବା ମାଟିରେ ମିଶାଇ, ସବୁଜ ସାର ହିସାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ।

ରବି ରତ୍ନରେ ଯେତେବେଳେ ମାଟିରେ ଜଳାୟ ଅଂଶ ଠିକ୍ ଥାଏ, ସେହି ସମୟରେ ବିହନ ବୁଣାଯାଏ । ଗଛରେ ଫଳ ଧରିବା ସମୟରେ ଏଥିରେ ହାଲୁକା ଜଳସେଚନର ଆବଶ୍ୟକତା ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ରବି ରତ୍ନରେ ବିରି ଫସଲରେ ଜଳସେଚନର ସେତେଟା ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ, ଏହା ମାଟିରେ ଥିବା ଜଳାୟ ଅଂଶ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବଢ଼ିଥାଏ ।

ବାଲୁକା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ

ଖରିଫ୍ ରତ୍ନରେ ବିରି ଫସଲରେ ଅନେକ ଅନାବନା ଘାସ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅମଳରେ ହ୍ରାସ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ । ଏହାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ହାତରେ ଘାସବଛାଯାଇପାରେ । ଫସଲ ଲଗାଇବାର ୨୫ରୁ ୩୦ଦିନ ପରେ ପ୍ରଥମ ଘାସବଛା ଓ ଏହାର ୨୦ଦିନ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଘାସବଛା ଦେଲେ ଫସଲ ଭଲ ବଢ଼ିଥାଏ । ଅନାବନା ଘାସର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଘାସମତା ଔଷଧ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ । ଫସଲ ବୁଣିବାର ୨-୩ଦିନ ମଧ୍ୟରେ 'ଲସୋ' ନାମକ ଏକ ଔଷଧକୁ ଶାକ୍.ଗ୍ରା. ହିସାବରେ ପ୍ରତି ୫୦୦ଲିଟର ପାଣିରେ ଗୋଳାଇ ସିଞ୍ଚନ କଲେ ୫୦ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘାସ ଦାଉରୁ ଫସଲକୁ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ୫୦ଦିନ ପରେ ବିରି ଗଛସବୁ ଏତେ ବଡ଼ ହୋଇଯାଏ ଯେ ଘାସମାନେ ଆଉ ଫସଲକୁ ନଷ୍ଟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଫଳରେ ଅମଳ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ବିରି ଚାଷରେ ଫସଲ ଘାସଦ୍ୱାରା ସେତେଟା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତଥାପି ଗଛ ଗଜା ହେବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଯଦି ଥରଟେ ପାଇଁ ଘାସବଛା ଦିଆଯାଏ, ତା'ହେଲେ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ।

ଫସଲ ସଂରକ୍ଷଣ

ବିରି ଫସଲ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପୋକ ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଉପୋକ, ଧଳାମାଛି, ଛୁଇଁବିହା ପୋକ, ବାଘୁଆ ପୋକ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ । ଯେଉଁ ସବୁ ରୋଗ ଦ୍ୱାରା ବିରି ଫସଲର କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସାହେବୀ ରୋଗ, ପତ୍ରଦାଗ, ଝାଉଁଳା ରୋଗ, ପତ୍ରମୋଟା ରୋଗ, ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ ।

ପୋକ

ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷତିକାରକ ପୋକମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଚାଷ (ହଳ) ଓ ବିରି ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ବ ଫସଲର ଅବଶିଷ୍ଟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମାଟିକୁ ଭଲଭାବରେ ଓଲଟାଇ ଦେଲେ ମାଟିରେ ବହୁଥିବା କୀଟପତଙ୍ଗ ଓ କବକ ମରିଯାଇଥାନ୍ତି ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେଥିରୁ ଫସଲକୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ଫସଲ ବୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଜମିରେ ଥିବା ଶସ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟା ଚିଆ ଅନାବନା ଘାସକୁ ଏକାଠି କରି ପୋଡ଼ିଦେଲେ ଏଥିରୁ ବହୁଥିବା ପୋକମାନଙ୍କ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ ।

ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଯୌନ ସଂବେଦନଶୀଳ ଯନ୍ତ୍ର (Pheromone trap), ଆଲୋକ ଯନ୍ତ୍ର (Light trap) ଓ ପକ୍ଷୀ ବୈଠକ ସ୍ଥାନ (Bird Percher) ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇପାରେ, ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି ରାସାୟନିକ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର ନ କରି ମଧ୍ୟ ପୋକବମନ ସୂଚାରୁରୂପେ ହୋଇପାରେ । ଜୈବ କୀଟନାଶକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବି.ଟି. କଲଟର୍ (ବାସିଲସ୍ ଥୁରେନଜେନସିସ୍) ୨ରୁ ୨.୫ଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ସିଞ୍ଚନ କଲେ ବିରି ଫସଲରେ ଲାଗୁଥିବା ସଂବାଲୁଆ ପୋକ (Caterpillar) ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ରାସାୟନିକ ଔଷଧ କ୍ୱିନାଲଫସ୍ କୁ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୨-୨.୫ମି.ଲି. ହିସାବରେ ଗୋଳାଇ ବିରି ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ପ୍ରାୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପୋକ ଦାଉରୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରେ ।

ବିରି ଚାଷ ପ୍ରଥମେ ଭାରତରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଚାଷ ହେଉଥିବା ଡାଲି ଜାତୀୟ ଫସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୀ ଭାରତବର୍ଷରେ ବିରିର ସ୍ଥାନ ସତର୍କ । ଭାରତବର୍ଷ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଦେଶ ଓ ମହାଦେଶମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ବିରି ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ମରୁଡ଼ି ଓ ଉଷ୍ଣତା ସହିବାର କ୍ଷମତା ଥିବାରୁ ଏହା ଯେକୌଣସି ରତ୍ନରେ ସହଜରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ ।

ଜଳବାୟୁ

ଉତ୍ତର ଭାରତରେ ବିରି ଚାଷ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଓ ବର୍ଷା ରତ୍ନରେ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ ଏହା ବର୍ଷା (ଖରିଫ୍) ଓ ଶୀତ (ରବି) ରତ୍ନରେ କରାଯାଏ । ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ଏହାର ଚାଷ ଖରିଫ୍ ଓ ରବି ରତ୍ନରେ କରାଯାଏ । ଓଡ଼ିଶାରେ ୧୪୯ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ବିରି ଚାଷ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏଥିରୁ ମୋଟ ୪୨.୪ ହଜାର ଟନ୍ ଉତ୍ପାଦନ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଏହାର ଉତ୍ପାଦକତା ହେକ୍ଟର ପ୍ରତି ୩୪୫ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ । ଗଜା ହେବା ଓ ଫୁଲ ଧରିବା ସମୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଓ ଲଗାଣ ବର୍ଷା ଏହି ଫସଲକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ଥାଏ ।

ମୃତ୍ତିକା

ବିରି ଚାଷ ଯଦିଓ ସବୁ ପ୍ରକାର ମାଟିରେ କରାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଜଳ ନିଷ୍କାସିତ ହେଉଥିବା ଦୋରସା ମାଟି ଯାହାର ପି.ଏଚ୍ (pH) ମାନ ୫ରୁ ୭.୫ ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ, ସେଭଳି ମାଟି ଏହାର ଚାଷପାଇଁ ଉକୃଷ୍ଟ । ଏହାର ଚାଷ ବାଲିଆ ଦୋରସା ଠାରୁ ଚିକିଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମାଟି ଉପଯୁକ୍ତ, କିନ୍ତୁ କ୍ଷାରୀୟ ମାଟି ଏହି ଚାଷ ପାଇଁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ । ଓଡ଼ିଶାର ଅମ୍ଳୀୟ ମାଟିରେ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଏକର ଜମିରେ ୨୫୦ କି.ଗ୍ରା. ରୁନ, ଫସଲ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଉଚ୍ଚ ପଚାଳି ବନାଇ ଏହି ଚାଷ କଲେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନରେ ବୃଦ୍ଧି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ମାଟିକୁ ଓଲଟାଇପାରୁଥିବା ହଳ ସାହାଯ୍ୟରେ, ମୋଡ଼ ପତ୍ର ଲଙ୍ଗଳରେ (Mould board plough) ଚାଷ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ପରେ ଦେଶୀ ହଳ ବା କଲ୍ଚିଭେଟର୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୁଇ ଓଡ଼ ଚାଷ କରି ମାଟିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଗୁଣ୍ଡ କରି ମଇ ଦେଇ ଜମିକୁ ସମତୁଲ କରିବା ଦରକାର । ଏହାଦ୍ୱାରା ମାଟିର ଜଳାୟ ଅଂଶ ସୁରକ୍ଷିତ ରହେ । ଅନାବନା ଘାସ ତଥା ଫସଲ ଅବଶେଷାଂଶକୁ ଏକାଠି କରି ଜମିର ବାହାରେ ପକାଇ ପୋଡ଼ି ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ଖତସାର ପ୍ରୟୋଗ

ଭଲ ଫସଲ ପାଇଁ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୨୦୦ରୁ ୨୫୦ କି୍ଷାଲ୍ ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ୟ ଡାଲିଜାତୀୟ ଫସଲ ଭଳି ବିରି ଲଗାଇବା ସମୟରେ ପ୍ରତି ହେକ୍ଟର ପିଛା ୧୫-୨୦ କି.ଗ୍ରା. ଯବକ୍ଷାରଜାନ ସହିତ ପ୍ରାୟ ୪୫-୫୦ କି.ଗ୍ରା. ଫସଫରସ୍ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଶେଷ ଓଡ଼ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ସମୟରେ ୮୦ରୁ ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା. ଡି.ଏ.ପି. ପ୍ରତି ହେକ୍ଟର ପିଛା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର । ତା'ଛଡ଼ା ୨୦ କି.ଗ୍ରା. ସଲଫର ତଥା ୧୫ କି.ଗ୍ରା. ଜିଙ୍କ୍ ସଲଫେଟ୍ ପ୍ରତି ହେକ୍ଟର ହିସାବରେ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଏହାର ଚାଷ ଅନ୍ତଃଫସଲ କିମ୍ବା ମିଶ୍ରିତ ଫସଲ ହିସାବରେ କରାଯାଏ, ତେବେ ମୁଖ୍ୟ ଫସଲର (ଖତସାର) ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଧାର କରି ଏଥିରେ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ବିହନ କିସମ ଚୟନ

ଓଡ଼ିଶାରେ ବିରିଚାଷ ଚାରୋଟି ଋତୁରେ କରାଯାଇପାରେ; ଯଥା : ବର୍ଷା ବା ଖରିଫ୍ ଋତୁ (ଜୁନ୍ ବା ଜୁଲାଇ), ଶୀତ ପୂର୍ବ ଋତୁ ଅଥବା ଋତୁ ଋତୁର ଆରମ୍ଭ (ସେପ୍ଟେମ୍ବର ବା ଅକ୍ଟୋବର), ଶୀତ ବା ଋତୁ (ନଭେମ୍ବର ବା ଡିସେମ୍ବର) ଓ ବସନ୍ତ ବା ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ (ଫେବୃଆରୀ ବା ମାର୍ଚ୍ଚ) । ବିଭିନ୍ନ ଋତୁରେ ଗୋଟିଏ କିସମ କିମ୍ବା ଭିନ୍ନ କିସମ, କିସମର ପ୍ରକାର ଭେଦଓ ଉପାଦେୟତା ଅନୁସାରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ ।

- ବର୍ଷା (ଖରିଫ୍) :** ଶାରଳା, ପ୍ରସାଦ, ଉଜାଲା, ପି.ୟୁ-୧୯, ପି.ୟୁ-୩୦, ଟି-୯, ପି.ୟୁ-୩୫, କେ.ୟୁ-୩୦୦, କେ.ୟୁ-୩୦୧, ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ବି.ୟୁ ୧୦୮
- ଶୀତପୂର୍ବ (ପ୍ରି ଋତୁ) :** ପ୍ରସାଦ, ଉଜାଲା, ପି.ୟୁ-୩୦
- ଶୀତ (ରବି) :** ପ୍ରସାଦ, ପି.ୟୁ ୯୪-୨, ଏଲ୍.ବି.ଜି.୧୭, ଉଜାଲା, ପି.ୟୁ-୩୦, ପି.ୟୁ-୧୯, ପି.ଡି.ୟୁ-୧, ଏଲ୍.ବି.ଜି.-୧୮୫, ଏଲ୍.ବି.ଜି.-୪୦୨, କେ.ୟୁ-୩୦୧, ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ବି.ଜି.-୨୬, ଏଲ୍.ବି.ଜି.-୧୭
- ବସନ୍ତ/ଗ୍ରୀଷ୍ମ :** ପ୍ରସାଦ, ପି.ୟୁ-୩୦, ପି.ୟୁ-୧୯

ଏ ସମସ୍ତ କିସମ ପ୍ରାୟ ୬୦-୮୦ ଦିନରେ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ ତଥା ହେକ୍ଟର ପିଛା ୮-୯ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ପାଦନ ଦେଇଥାଏ । ଏଲ୍.ବି.ଜି.-୧୭, ଏଲ୍.ବି.ଜି.-୪୦୨ ଓ ଏଲ୍.ବି.ଜି.-୨୮୫ କିସମଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚତରା (Pyra) ବୁଣା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ।

ବିହନ ପରିମାଣ, ବିଶୋଧନ ଏବଂ ଲଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ

ପ୍ରତି ହେକ୍ଟର ଜମି ପାଇଁ ୨୦-୨୫ କି.ଗ୍ରା. ବିରି ବିହନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ବିହନ ବିଶୋଧନ କରିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନେକ ପ୍ରକାରର କବକଜନିତ ରୋଗରୁ ଗଛକୁ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ବିହନ ବିଶୋଧନ ପାଇଁ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍, ଥିରାମ୍ ବା କାର୍ବେଣ୍ଡାଜିମ୍ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ କବକନାଶକ ଔଷଧକୁ ପ୍ରତି କି.ଗ୍ରା. ୨ଗ୍ରାମ୍ ହିସାବରେ ମିଶାଇ ବିଶୋଧନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଜୈବ ବିଶୋଧକ ଦ୍ୱାରା ବିହନ ବିଶୋଧନ କରାଯାଏ, ତା'ହେଲେ (ଗ୍ରୀଲକୋଡରମା ଭିରିଡି) ପ୍ରତି କି.ଗ୍ରା. ବିହନ ପାଇଁ ୫ଗ୍ରାମ୍ କରି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ । ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପ୍ରାମାଣିକ (certified) ଏବଂ ଭଲ ଅଙ୍କୁରୋଦ୍ଗମ କ୍ଷମତା ଥିବା ବିହନ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ବିହନ ବିଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ବିହନକୁ ଛାଇଥିବା ପରିଷ୍କାର ଜାଗାରେ ବା ପଲିଥିନ ବିଛାଇ ତା' ଉପରେ ବିହନକୁ ବିଛାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ତା'ପରେ ଏହା ଉପରେ ଅଳ୍ପ ପାଣି ଛିଞ୍ଚନ୍ତୁ, ଯେମିତିକି ବିହନ ଭିଜିଯିବ । ବିହନର ପରିମାଣ ଅନୁଯାୟୀ ଏବେ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ କବକନାଶକ ଔଷଧକୁ ହାତରେ ଗ୍ଲୋବ୍ସ୍ ପିନ୍ଧି ବା ପଲିଥିନ ବାନ୍ଧି ଭଲ ଭାବରେ ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏପରି ଭାବରେ ଛାଇରେ ୬ରୁ ୮ ଘଣ୍ଟା ରଖିବା ପରେ ଔଷଧ ବିହନରେ ଲାଗି ପୁରା ଶୁଖିଯିବା ପରେ ଜମିରେ ବୁଣନ୍ତୁ । ଯଦି ରାଇଜୋବିୟମ୍ କଲଚର ମିଳୁଥାଏ, ତା'ହେଲେ କବକନାଶକ ଦ୍ୱାରା ବିଶୋଧନ କରାଯିବାର ସାତଦିନ ପରେ ରାଇଜୋବିୟମ୍ କଲଚର ଦ୍ୱାରା ଉପଚାର କରନ୍ତୁ । ଏଥିପାଇଁ ୫୦୦ଗ୍ରାମ୍ କଲଚର୍ ପ୍ରତି ହେକ୍ଟର ଜମି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ ।

ରାଇଜୋବିୟମ୍ କଲଚର୍ ଦ୍ୱାରା ଉପଚାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ୩୫୦ଗ୍ରାମ୍ ଗୁଡକୁ ୧ ଲିଟର (୧୦୦୦ମି.ଲି.) ପାଣିରେ ଭଲଭାବରେ ଗୋଳାଇ ୨୫ରୁ ୩୦ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆଁରେ ଗରମ କରନ୍ତୁ । ନିଆଁରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ପରେ ତାକୁ କିଛି ସମୟ ଥଣ୍ଡା ହେବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ମିଶ୍ରଣ ପୁରା ଥଣ୍ଡା ହେଇଯିବ,

ସେତେବେଳେ ତା' ଦେହରେ ରାଇଜୋବିୟମ୍ କଲଚରକୁ ଢାଳନ୍ତୁ । ଏକ ପରିଷ୍କାର କାଠି ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଗୋଳାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଛାଇରେ ଶୁଖୁଥିବା ବିଶୋଧିତ ବିହନକୁ ସେହି ମିଶ୍ରଣରେ ଢାଳି ଭଲ ଭାବରେ ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହି ଉପଚାର କରି ଛାଇରେ ଏକ ଦୁଇଘଣ୍ଟା ରଖିବା ପରେ ହିଁ ଜମିରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ରାଇଜୋବିୟମ୍ କଲଚର୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡାଲି ଜାତୀୟ ଫସଲ ପାଇଁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ । ତେଣୁ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ଉପଯୁକ୍ତ କଲଚର ହିଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଯଦି ରାଇଜୋବିୟମ୍ କଲଚର ଦ୍ୱାରା ବିହନକୁ ଉପଚାର କରାନଯାଏ, ତା'ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଡାଲିଜାତୀୟ ଫସଲର ଚେରର ଗ୍ରନ୍ଥିରେ ଥିବା ରାଇଜୋବିୟମ୍ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ଦ୍ୱାରା ବାୟୁମୁଖିକର ଯବକ୍ଷାରଜାନକୁ ମାଟିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ରାଇଜୋବିୟମ୍ କଲଚର ଦ୍ୱାରା ବିହନକୁ ଉପଚାର କରାଯାଏ, ତା'ହେଲେ ଯବକ୍ଷାରଜାନକୁ ମାଟିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା (ବିବନ୍ଧନ) ଦ୍ୱାରା ଦୂରାନ୍ୱିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇ ଉତ୍ପାଦନ ୧୫-୨୦ ପ୍ରତିଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ହେକ୍ଟର ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଯାଉଥିବା ବିହନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ରାଇଜୋବିୟମ୍ କଲଚର ହୁଏ, ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ମାତ୍ର ୫୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏହାଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ଲାଭ ଯେପରିକି ଉତ୍ପାଦନରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବା ଓ ମାଟିରେ ବାନ୍ଧିହୋଇ ରହିଥିବା ଯବକ୍ଷାରଜାନର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ହେବା ଇତ୍ୟାଦି ତା'ଠାରୁ ଅନେକ ଗୁଣା ବେଶୀ ଅଟେ । ମାଟିରେ ସଂଚିତ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ବିରି ଚାଷ ପରେ ଲଗାଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟ ଫସଲ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲାଭଦାୟକ ଅଟେ ।

ବିହନ ଉପଚାର ପରେ ବିହନକୁ ଧାଡ଼ିକୁ ଧାଡ଼ି ୩୦ସେ.ମି. ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୧୦ସେ.ମି. ଦୂରତ୍ୱ ରଖି ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ । କିଛି କିଛି ଚାଷୀ ଭାଇମାନେ ହାତରେ ବା ଛଟାବୁଣା ପଛଟିରେ ମଧ୍ୟ ବିହନ ବୁଣିଥାନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେତେଟା ଭଲଅମଳ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଚାଷୀଭାଇମାନେ ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ହିଁ ବିହନ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ମଧ୍ୟ ସାବଧାନତାର ସହ କଲେ ଯେପରି ବିହନ ସମାନ ଭାବରେ ସବୁଜାଗାରେ ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ଖରିଫ୍ ଋତୁରେ ଫସଲକୁ ବୁଣିବା ପଦ୍ଧତିରେ ଲଗାଇ ତା' ଉପରେ ମଇ ଦେବା ଏବଂ ରବି ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଧାଡ଼ିରେ ବୁଣିବାର ନିୟମ ରହିଛି । ଖରିଫ୍ ଋତୁରେ ଲଗାଇବା ସମୟ ଜୁନ୍ ମାସର ଶେଷ ସପ୍ତାହରୁ ଜୁଲାଇ ମାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ବସନ୍ତ/ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଏହା ଫେବୃଆରୀ ମାସର ଶେଷ ସପ୍ତାହରୁ ମାର୍ଚ୍ଚର ଶେଷ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗାଯାଇ ପାରିବ ।

ଜଳସେଚନ

ଖରିଫ୍ ଋତୁରେ ସାଧାରଣତଃ ଜଳସେଚନ ବର୍ଷା ଜଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ କରି ଜଳ ନିଷ୍କାସନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବର୍ଷା ନ ହୁଏ, ତା'ହେଲେ ଅଳ୍ପ ଜଳସେଚନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଖରିଫ୍ ଋତୁରେ ଯଦି ଜଳ ନିଷ୍କାସନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥାଏ, ତେବେ ଅତ୍ୟଧିକ ଜଳ ଯୋଗୁଁ ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ । ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ବିହନ ବୁଣିବା ସମୟରେ ଯଦି ମାଟିରେ ଜଳାୟୁ ଅଂଶ ନ ଥାଏ ତା'ହେଲେ ବୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ହାଲୁକା ଜଳସେଚନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ବୁଣି ସାରିବା ପରେ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ୨୫-୩୦ଦିନର ହେବା ବେଳକୁ ଜମିରେ ପ୍ରଥମ ଜଳସେଚନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଋତୁରେ ଜମିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜଳସେଚିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ତା' ନହେଲେ ଏହା ଗଛର ବୃଦ୍ଧିରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।